

ΙΕΡΑ
Αριθμ. Πρωτ. 281

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ
Μυτιλήνη 9 - 4 - 2021

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ
ἐπὶ τῷ Ἁγίῳ Πάσχα

Ι Α Κ Ω Β Ο Σ

ἐλέω καὶ χάριτι Θεοῦ
Επίσκοπος καὶ Μητροπολίτης τῆς Ἁγιοτάτης Μητροπόλεως
Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου

Πρὸς
τὸν Ἱερόν Κλήρον
τῆς Μοναστικῆς Ἀδελφότητος
καὶ τὸν εὐλογημένον λαόν τῆς Ἐπαρχίας μας,

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καὶ περιπόθητα,

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ πεμπουσία τῆς χριστιανικῆς μας πίστεως. Εἶναι ὁ ἀσάλευτος βράχος ἐπάνω στον ὁποῖο στηρίζεται τὸ οἰκοδόμημα τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι ἡ νίκη τῆς Ζωῆς ἐναντι τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους καὶ τῆς ἀπωλείας. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν ὑπάρχει θαυμαστότερο καὶ συγκλονιστικότερο γεγονός ἀπὸ τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ τόσο ὡς ἱστορικό γεγονός ὅσο καὶ ὡς βιοματικό κυρίως καὶ ἐμπειρικό ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ ἐμαθὰν νὰ πορεύονται " ἐν Χριστῷ Ἀναστάντι".

"...Ἐκ γὰρ θανάτου πρὸς ζωὴν καὶ ἐκ γῆς πρὸς οὐρανὸν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμᾶς διεβίβασεν..." (Ὡδή Α΄) ψάλλουμε χαρμωδῶς αὐτὲς τῆς ἁγίας καὶ πανευφρόσυνες ἡμέρες στὴν Ἐκκλησία μας καὶ στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς μας, διατρανώνοντας μέσα ἀπὸ βάθη τῆς ψυχῆς μας καὶ τῆς καρδιᾶς μας ὅτι ὁ θάνατος νικῆθηκε ἀπὸ τὸν Ζωοδότη Χριστό. Ὁ διάβολος συνετρίβη μὲ τὴ Σταυρική Του Οὐσία καὶ τὴν Ἐνδοξη Ἀνάστασή Του. Οἱ δυνάμεις τοῦ σκότους ὑποχώρησαν βλέποντας τὸν Χριστό " τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς Ἀναστάσεως ἐξαστράπτοντα " (Ὡδή Α΄).

Ἄλλωστε, γι' αὐτὸ ἦλθε ὁ Χριστὸς στὴ γῆ. Ὅχι ἀπλᾶ γιὰ νὰ μᾶς προσφέρει μιὰ νέα διδασκαλία, ποὺ ὄντως τὸ ἔκαμε, ἀλλὰ γιὰ νὰ συντρίψει τὸ κράτος τῆς φθορᾶς καὶ τῆς ἁμαρτίας, ἡ ὁποία γεννᾶ

τόν θάνατο , διότι " ή άμαρτία άποτελεσθείσα άποκεί θάνατον " (Ιακ. 1, 15). Νά μάς μεταβιβάσει μέ άλλα λόγια από τά κάτω στά άνω.

Η πτώση τών πρωτοπλάστων άποτελεί εκείνο τό όρόσημο πού γέννησε τήν άμαρτία στόν όρατό κόσμιο , διότι πρωτίστως είχε συντελεστεί στον άόρατο άγγελικό χώρο με τόν Έωσφόρο, πού είναι ή αίτία και ή γέννηση τού κακού. Η άνυπακοή τού άνθρώπου στό θέλημα τού Θεού έφερε τό θάνατο μέ άποτέλεσμα νά συμπαραισούρει και όλη τήν κτίση σ' αυτό τό άποτέλεσμα, όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ό Απόστολος Παύλος: " Οίδαμεν γάρ ότι ή κτίσις συστενάζει και συναδίνει άχρι τού νύν " (Ρωμ. 8, 22). Η άπόφασή του δε αυτή νά πορευέται εις τό έξής μόνο βιολογικά και όχι εκκλησιαστικά, ευχαριστιακά και αναφορικά σέ Έκείνον άνοιξε τήν αυλαία τής τραγωδίας του. Η επιλογή του, δηλαδή τό νά μήν συνδέεται άγαπητικά μέ τόν Άγιο Τριαδικό Θεό, σίγουρα τόν νεκρώνει πνευματικά, τόν νεκρώνει ψυχικά, τόν παραλύει εσωτερικά.

Προσλαμβάνοντας , εντούτοις, ό Χριστός θνητη και παθητή σάρκα , ό Μόνος Αναμάρτητος, "κατήλθε εν τοις κατατάτοις τής γής και συνέτριψε μοχλούς αιώνιους " (Ωδή ΣΤ'). Η Ανάσταση τού Χριστού μάς μηνύει ότι " τά άρχαία παρήλθεν, ιδού γέγονε καινά τά πάντα " (Β' Κορ. 5, 17). Η γή και ό ουρανός συμφιλιώθηκαν. Ο Θεάνθρωπος Ιησούς Χριστός μάς λύτρωσε άπο τον αιώνιο θάνατο και μάς χάρισε τήν άθανασία. Τό Τιμιο Αίμα Του πού έχυσε πάνω στό Σταυρό " υπέρ ήμών " μάς " έξηγόρασε έκ τής κατάρας τού νόμου " (Κάθισμα Μ. Πέμπτης). Μάς άπεγκλώβισε άπό τή δυναστεία τού διαβόλου και μάς έδωσε τή δυνατότητα νά πορευθούμε τό δρόμο τής άρετής και τής άγιότητας.

Ενώ, λοιπόν, έχουμε τό μέγεθος τέτοιας δωρεάς, τέτοιας προσφοράς, τέτοιας παρακαταθήκης και ευλογίας, ή επιμονή τού άνθρώπου νά θέλει νά χειραγωγείται από τά παρα φύση πάθη του και τίς αδυναμίες του είναι παραλογισμός και τραγωδία. Ενώ ή φωνή τής Εκκλησίας μάς καλεί συνεχώς νά " προσκυνούμε τόν Σταυρό τού Χριστού και νά " ύμνούμε και νά δοξάζουμε τήν Άγίαν Ανάστασίν Του " , μεταφερόμενοι από τά επίγεια στά ουράνια, εμείς επιλέγουμε νά προσκυνούμε και νά δοξάζουμε ως Θεούς τίς ιδέες μας, τίς θεωρίες μας, τά ποικιλόμορφα πάθη μας, τίς αδυναμίες μας, τήν ύλη και τά ανθρώπινα πρόσωπα. Νά εκπίπτουμε άπό πρόσωπα

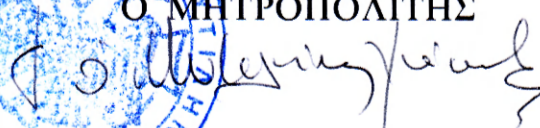
σέ άτομα. Νά δουλεύουμε στόν ἐγωϊσμό καί τή φιλαυτία μας, πού αποτελοῦν τήν αἰτία τοῦ "κάθε θανάτου".

Ζώντας ὄχι σταυρικά καί ἄρα ἀναστάσιμα ἀλλά ἡδονικά , ἁμαρτωλά καί ἄρα γήινα, φράζουμε μόνοι μας τό δρόμο γιά τήν οὐράνια πορεία μας, θέλοντας νά ξεχνᾶμε ὅτι ἡ ἀγάπη στόν Ἀναστάντα Χριστό καί τόν πλησίον μᾶς ἀνεβάζει στόν οὐρανό καί μᾶς ἀνοίγει τίς πύλες τοῦ Παραδείσου . Γινόμαστε αὐτόχειρες, ὅταν λησμονοῦμε , " ὅτι ἀπό τό θάνατο ἔχουμε περάσει στή ζωή καί αὐτό τό ξέρουμε ἐπειδή ἀγαπᾶμε στούς ἀδελφούς μας. Αὐτός πού δέν ἀγαπάει τόν ἀδελφό του παραμένει στό θάνατο. Ὅποιος μισεῖ τό ἀδελφό του εἶναι ἀνθρωποκτόνος, καί ξέρετε πώς κανένας φονιάς δέν ἔχει συμμετοχή στήν αἰώνια ζωή " (Α΄ Ἰω. 3, 14 – 15). Ὁ μέγας Ντοστογιέφσκι στούς ἀδελφούς Καραμάζοφ δίνοντας τόν ὀρισμό μέ τό στόμα τοῦ σάρετς Ζωσιμᾶ : " Τί εἶναι ἡ κόλαση; " , ρωτάει ὁ Ζωσιμᾶς καί ἀπαντᾶει ὁ ἴδιος ὅτι εἶναι " τό μαρτύριο τοῦ νά μὴν ἀγαπάει κανείς " .

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ ἐλπίδα μας καί ἡ παρηγοριά μας. Εἶναι ἡ καταφυγή μας καί ἡ σωτηρία μας. Εἶναι ὁ τρόπος ἐκεῖνος πού μᾶς ἀναβιβάζει διά τῶν Ἁγίων Μυστηρίων καί τῆς προσωπικῆς μας ἀσκήσεως ἀπό τὰ φθαρτά στά ἄφθαρτα καί αἰώνια. Ἰδιαίτερος δέ αὐτές τίς δύσκολες ἡμέρες, τίς ὁποῖες διέρχεται ἡ ἀνθρωπότητα καί ἡ πατρίδα μας λόγω τῆς συνεχιζόμενης πανδημίας, ἄς παρακαλέσουμε τόν Ἀναστάντα Κύριό μας νά δώσει σύντομα τήν υἰεῖα στούς ἀδελφούς μας, οἱ ὁποῖοι ὑποφέρουν στό κρεβάτι τοῦ πόνου, νά στηρίζει καί νά ἐνδυναμώνει τούς συγγενεῖς, τὰ φιλικὰ τους πρόσωπα, τούς ἰατρούς καί τούς νοσηλευτές καί νά ἀναπαύει ὅλους ὅσοι ἀπεδήμισαν εἰς Χριστόν ἐξαιτίας αὐτῆς τῆς θανατηφόρου ἀσθενείας, εὐδοκώντας σύντομα γιά τήν λήξη της.

" Χριστός Ἀνέστη "

Διατύπος πρὸς τόν Ἀναστάντα Χριστόν
εὐχέτης ὅλων σας
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

+ Ο Μυτιλήνης Ι Α Κ Ω Β Ο Σ

